

bressol de nostra vila y aspirava més ample camp pera desenrotllar les seves activitats.

Parlèm de 'n Manel Malagrida qui d'Olot passà á Barcelona, de Barcelona á Paris y d'allí á poch s'embarcà cap á Amèrica. Encara recordèm la carta que rebèrem á sa sortida de Paris, carta concisa, lacònica, casi misteriosa en la que s'hi entreveya quelcom que no saberem si era una sobtada y genial decisió de jove atrevit, ó si era un acte de desesperació d'un desenganyat.

—Desde Buenos Aires tornaré á escriurer,—ens deya, pero passaren mesos y anys y 'l creguerem devorat per la temptadora sirena trasatlàntica que tant jovent engoleig y tants daurats y fantasiosos castells esmicola.

Mes no, en Malagrida no era engolit. Es d'aquells temperaments de ferro que lluytan fins al darrer extrém y aviat se sabé que brassejava vigorosament contra les amargues onades de la vida. ¡En Malagrida fa fortuna! se digué més tart y efectivament nostre compatrici havia plantat per fi en la roca viva les poderoses urpes de les ancles de son vaixell.

Però no es pas l'industrial afortunat que 'ns mou á escriurer aquest article, per mes que admirém son geni y desitgem que Deu li augmenti la fortuna; això semblaria una incensada al badell d'or. Es que nostre amic ha sabut demostrar que si te cap pera enriquirse, te també cor pera gaudir d'aquelles fruicions que naixen de la adoració de l'Art. En Malagrida s'ha recordat de que era fill d'Olot hont l'Art s'hi respira á plens pulmons y ha volgut consagrar la seva industria que 'n sí res te d'artística en les aygues puríssimes d'aquest art que portava infús en la seva naturalesa. Ideá convocar als artistes á un concurs pera produir un

cartell anunciador de sa industria de cigarrets. Nombra un Jurat intel·ligent y destiná á premis la quantitat de tres mil duros, quantitat que després en vista del éxit obtingut augmenta fins á sis mil, sense comptar els gastos de instalació y demés.

Els periódichs qu'hem llegit de Buenos Aires reflexan la sorpresa, casi l'estupor que ha produït en aquella capital l'acte ideat per nostre compatrici y son triomf. Se comprén que 'n aquella jove república que está tot just al despertar de ses energies y hont les intel·ligencies debatentse en el desenrotll de les forces físiques no han entratencara de plé en la vida espiritual propia de civilitacions més antigues, s'admiressin de que un industrial donés importancia á una manifestació artística fins al punt de destinari tan cuantiós capital, pero que 'l terror es ben abonat ho prova l'esclat d'entusiasme que l'idea ha promogut y l'éxit ab que ha sigut coronada.

Però que nostres llegidors se'n fassin càrrech acabarem traduint un fragment dels varis articles qu'hem vist en aquella premsa. Y entre tant transmetém á nostre compatrici la nostra més coral enhorabona per sós éxits y 'l testimoni de la nostra satisfacció de que hagi sigut un olotí que en aquelles llunyanes terres hagi donat la primera y més atrevida campanada en honor y gloria de l'Art, sublim'alé que deuria vivificar totes les manifestacions de la inteligencia humana.

«Se verificá ahir tarde, segons estava anunciat, la inauguració de la Exposició de cartells presentats al concurs organísat per nostre compatriota el acreditat fabricant de cigarrets don Manel Malagrida.

»La Exposició se trova instalada en el antich Teatro Nacional, Florida,